

MANI FEST

Allargar les nuclears? No gràcies

Març 2026

Català

SIGNA EL
MANIFEST
AQUÍ

Manifest: Allargar les nuclears? No gràcies

Les organitzacions de la societat civil signants d'aquest manifest ens mobilitzem per reclamar el compliment del calendari que posa fi a l'energia nuclear a la Península Ibèrica, començant per la central nuclear d'Almaraz el 2027 i el 2028.

Volem un present i futur amb fonts d'energia renovables, locals i més democràtiques, per frenar el canvi climàtic, garantir la seguretat de subministrament i assolir la sobirania energètica. L'energia nuclear és un obstacle per a un futur més estable, fiable i segur. Exigim que, en acabar 2035, no hi hagi cap central nuclear funcionant a la Península Ibèrica, i que Almaraz sigui la primera a tancar el 2027.

No volem continuar suportant els costos i els riscos que comporten les centrals nuclears en funcionament. No volem un sistema energètic basat en la nuclear que perpetua el poder en unes poques mans. No volem ser còmplices de la guerra de Putin comprant combustible nuclear. No volem continuar acumulant residus radioactius la gestió dels quals, acabarem pagant. No volem subvencionar l'energia nuclear baixant-vos els impostos ni que se'ns forci a incloure-la en el sistema encara que sigui més cara i més bruta.

Exigim al govern que es compleixi el calendari de tancament progressiu del parc nuclear, i que els reactors d'Almaraz tanquin l'1 de novembre de 2027 i el 31 d'octubre del 2028, respectivament.

Ni un euro públic per la nuclear

1 En cap cas no es pot acceptar que l'Estat —ja sigui central, autonòmic o municipal— subvencioneu l'energia nuclear rebaixant o eliminant els impostos que li corresponen. Si l'energia nuclear només és rendible amb preus alts de l'electricitat, si necessiteu el suport del govern i no s'adapta a la transició energètica en marxa, senzillament ha de tancar.

Rebutgem qualsevol maniobra per allargar la vida nuclear

Considerem que la prolongació del funcionament dels reactors d'Almaraz fins al 2030 —quan també s'espera el tancament d'Ascó 1 i Cofrents— pretén trencar el pla de tancament escalonat, forçant una situació problemàtica per al subministrament elèctric i per als plans de desmantellament d'aquests quatre reactors. Aquesta situació facilita que les empreses nuclears pressionin pel allargament de tot el parc nuclear, acompanyat de les subvencions fiscals que venen reclamant. A més, està impossibilitant que es posi en marxa el procés del conveni de transició justa per a donar una sortida digna als treballadors i oferir oportunitats de reactivació a la comarca.

2

Exigim que el Govern actuï

El govern té capacitat legal per no autoritzar la pròrroga d'Almaraz, perquè és incompatible amb la seva política energètica. El retard del tancament nuclear frenarà la transició energètica i la lluita contra el canvi climàtic. El resultat de l'informe preceptiu del Consell de Seguretat Nuclear no interfereix amb la facultat del govern per denegar la sol·licitud de l'empresa propietària d'Almaraz.

TANCAR ALMARAZ I TOTES LES DEMÉS. TANCAR EL CABRIL

Moltes raons socials, climàtiques i ambientals per tancar les nuclears

Les nuclears no complementen les renovables.

Les centrals nuclears no són el suport que necessiten les renovables. No són capaçes de variar la seva potència de forma suficientment àgil per complementar la producció renovable; competeixen amb ella i impedeixen que entri a la xarxa elèctrica. Només a l'últim any s'han desaprofitat 29,5 milions de MWh d'energia renovable.

Les nuclears no garanteixen la seguretat del sistema

Les mateixes elèctriques han declarat oficialment que "les centrals nuclears no són vàlides per controlar la tensió davant d'inestabilitats que podrien derivar en un nou apagada". Després de l'última apagada, van transcórrer fins a dos dies abans que hi hagués producció nuclear, que després va anar augmentant molt lentament. La nuclear va ser la darrera tecnologia a reprendre la generació d'electricitat. Les renovables, juntament amb els diferents sistemes d'emmagatzematge i gestió de la demanda, poden aportar aquesta seguretat i fiabilitat de manera més efectiva, ràpida i descentralitzada.

Allargar Almaraz encareix la llum i frena la transició

Retardar el tancament d'Almaraz del 2027 al 2030 apuja el preu de la llum a mitjà termini, encara que inicialment s'argumenti que es redueix el preu en evitar el funcionament de centrals de gas la realitat a llarg termini és la contrària. A més, la mera expectativa d'aquest retard genera incertesa sobre la rendibilitat de les renovables existents i dels nous projectes, posant en risc noves inversions.

Amb el desplegament renovable al ritme actual, la disminució de generació nuclear pot substituir-se per energies renovables i emmagatzematge, en lloc de per un augment de la generació fòssil. Per tant, no hi hauria augment de preus ni d'emissions.

Allargar les nuclears? No, gràcies

Amb el temps, disposar de menys emmagatzematge i potència renovable provocarà preus de llum més alts. Allargar la central no més tres anys podria suposar sobrecostos acumulats a la factura elèctrica de 3.831 milions d'euros entre 2026 i 2033.

Aquest allargament produiria un increment acumulat d'emissions de gasos d'efecte hivernacle del sector elèctric entre 5,8 i 12,3 MtCO₂eq addicionals respecte a la reducció d'emissions associada al tancament. Els efectes en la reducció del desplegament d'energies renovables i emmagatzematge s'estima en un 25% sobre el planificat. Estendre la vida d'Almaraz dos o tres anys posaria en risc 26.129 milions d'euros d'inversió en energia neta entre el 2026 i el 2033.

El problema irresolt dels residus radioactius

Les centrals nuclears s'han de tancar, però els residus radioactius no tenen cap tancament possible. Tots els emplaçaments emmagatzemen tones de combustible gastat —els residus més perillosos—, que romanen radioactius durant centenars de milers d'anys. Es quedaran en espera de ser traslladats a un emmagatzematge definitiu en algun lloc de l'Estat.

A la Península Ibèrica ja existeix un cementiri nuclear, El Cabril, al nord-oest de Còrdova: un magatzem definitiu de residus de baixa i mitja activitat que s'hauran de custodiar durant 300 anys. El seu emplaçament va ser una imposició de la dictadura, consolidada a la democràcia, sense cap participació ciutadana. Tot i l'oposició, ja s'està ampliant per enterrar els residus de menor radioactivitat que produeixen les nuclears. Reclamem que s'abandoni aquesta ampliació i que el Cabril es tanqui quan arribi al límit de emmagatzematge. Això vol dir que s'ha de començar com més aviat millor la cerca d'un emplaçament més apropiat per a la gestió d'aquests residus, abordada aquesta vegada amb respecte a la ciutadania, amb transparència i amb processos de veritable participació pública.

Ja no podem evitar l'enorme problema dels residus radioactius, però sí que podem optar per no agreujar-lo tancant les centrals nuclears segons el calendari pactat.

Qui contamina ha de pagar

El cost de la gestió dels residus ha de ser assumit per les empreses propietàries de les centrals nuclears. La ciutadania ja va pagar en el seu rebut elèctric, entre el 1985 i el 2005, més de 2.000 milions d'euros. S'estima que caldrà 20.443 milions d'euros fins a finals de segle. L'única contribució que s'exigeix actualment als productors és la taxa Enresa, lligada a la seva producció elèctrica: durant qualsevol parada —per incidències, manteniments o raons de rendibilitat— les empreses no aporten res al Fons de residus. I, un cop tanquin, cap normativa les obliga a cobrir el cost total de gestionar els seus residus. Per això exigim que s'elevi la quantia de la taxa Enresa fins a un valor que garanteixi la recaptació necessària per a la gestió completa dels residus. Tot el que no paguin abans del tancament acabarem pagant-ho la ciutadania, l'actual i la de les generacions futures.

Signa el manifest aquí:

<https://forms.gle/F5hLyHAN489CXyFyZ>

